

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1076/2023
18.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Стевановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 918/20 од 22.09.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж1 435/22 од 30.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Стевановић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 918/20 од 22.09.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж1 435/22 од 30.05.2023. године, у односу на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 918/20 од 22.09.2022. године окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 26.08.2022. године до 22.09.2022. године.

Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка, сходно одредби члана 264. став 1. ЗКП, падају на терет окривљеног АА, а оштећени ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен је на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 435/22 од 30.05.2023. године, поводом жалбе браниоца окривљеног АА, а по службеној дужности преиначена је пресуда Основног суда у Нишу К 918/20 од 22.09.2022. године, па је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1.

КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 26.08.2022. године до 22.09.2022. године, док је на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, према окривљеном АА одбијена оптужба да је учинио кривино дело неовлашћена употреба туђег возила из члана 213. став 1. КЗ. Одређено је да трошкови кривичног поступка, сходно одредби члана 261. став 1. ЗКП, падају на терет окривљеног АА, о чијој висини ће одлучити првостепени суд, док је оштећени ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Сања Стевановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и окривљеног, на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док у осталом делу нема законом прописан садржај.

Указујући на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче, да се у радњама описаним у изреци првостепене пресуде не стичу сви битни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим, већ се у његовим радњама стичу битни елементи прекршаја, у ком случају постоје околности које искључују кривично гоњење. Према захтеву, из изреке произилази да је окривљени непрописну регистарску таблицу поставио на одређено возило, а то возило, са непрописном регистарском таблицом није стављено у јавни саобраћај, па се у његовим радњама стичу битни елементи прекршаја из члана 331. став 1. тачка 81. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а не кривичног дела за које је оглашен кривим.

Из изреке пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 435/22 од 30.05.2023. године произилази да је окривљени АА оглашен кривим зато што је у време и на месту ближе описаним у тој изреци, у урачунљивом стању, лажну јавну исправу употребио као праву, на тај начин што је на ПМВ марке „SEAT ...“ регистарских ознака ..., са бројем шасије ..., власништво оштећеног ББ, које туђе моторно возило је неовлашћено користио, поставио регистарске таблице „...“, које су издате за путничко моторно возило марке „ISUZU DEX ...“, регистровано на име ВВ, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

Одредбом члана 355. став 1. КЗ, прописано је да ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе, казниће се затвором до 3 године, док је ставом 2. истог члана прописано да ако је дело из става 1. тог члана учињено у погледу јавне исправе, тестамена, менице, чека, јавне или

службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона, учинилац ће се казнити од 3 месеца до 5 година.

По налажењу Врховног суда, из изреке другостепене пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ – окривљени је критичном приликом био у урачунљивом стању, био је свестан свога дела и хтео његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено, а лажну јавну исправу је употребљавао као праву на тај начин што је на возило у власништву оштећеног ББ, које је неовлашћено користио, поставио регистарске таблице које су издате за друго возило, регистровано на име ВВ, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, међутим, како бранилац у образложењу захтева уопштено указује у чему се наведена повреда закона састоји, и то на основу сопствених закључака о постојању кривичног дела то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачни повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Из напред наведених разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у делу у коме је захтев одбачен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с. р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с. р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић